

POUPADAĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); -pad- (1) *Leop*, -påd- (1) *BielKron*.

praet 3 sg *n* poupadało (1). ◇ 3 *pl* [*m pers* poupadali.] *subst* poupadały (1). ◇ [*plusq* 3 *pl subst* były poupadały.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Paść, upaść (o wielu) (2) :

1. [*Lecąc bezwładnie z góry, zatrzymać się na jakiejś stałej powierzchni; cadere Vulg:*

*poupadać na co: Drugie zaś [ziarna] poupadały ná miefcá fkálfite/ gdzie niemogły mieć wiele
ziemie Leop Matth 13/5.*

Przen:

*Fraza: »z rąk [czyich] miecze i zbroje poupadały« = wszyscy zaprzestali walki: Iákoż iście w rzeczy
połpolitey nie bywála cięższa niebezpieczność/ nie bywála nigdy więtsza waśń/ iáko ná on čás/ á
wždy zá radą á zá czuynością moią/ z rąk prawie złych a zápamiętałych fynow ziemskich/ bárzo
prętko zbroiá y miecze były poupadały CiceroKosz 41.]*

2. [*Wpaść do czegoś, pogrążyć się w czymś; przen [w co]: tedyć dzifia dopirofz widzimy iáka pánuie
rospuľthność/ záczyń do wiele złego ich [młodych ludzi] przywiodlá/ nie ieden z Roboamem vtrácił
páńftwo/ nie iednemu z Ikárušem ogorzáły fkrzydłá/ y poupadáli w morze Bánicyiey/ nędze/ y
nieślawy. GilPos 127.]*

3. [*Zginąć w bitwie: Była thá bitwá bárzo krwáwa/ ábowiem y w tym y w owym woýfku dofyc
wiele ludu poupadało/ á zwłáfczńá w woýfku Greckim. HistTroj 12v.]*

4. [*Zawalić się, ulec zniszczeniu; cadere Vulg (2) : kościoły/ mury/ około miáftá wízytko poupadało
BielKron 185v.*

*Szereg: »poupadać, pokazać się« (1): Okrzyk czyńcie przeciwko niemu [Babilonowi]/ zewfńádcí dáło
rękę/ poupadałyć fundámenty iego: pokážíły fie mury iego [ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt
muri eius] Leop Ier 50/15.*

*Synonimy: 3. poginąć, polec; 4. pokazać się, poniszczec, popsować się, skazać się, zepsować się,
zniszczyć się.*

Formacje współrdzenne cf 2. PAŚĆ.

Cf [POUPADAŁY]